

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ดังต่อไปนี้
- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์” ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และเพิ่มนิยามคำว่า “ผู้มีส่วนได้เสีย” “ผู้ผลิตสินค้า” และ “ผู้ประกอบการค้า” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)
- (๒) เพิ่มเติมนิยามลักษณะต้องห้ามในการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (เพิ่มเติมมาตรา ๕)
- (๓) กำหนดให้มีการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ (เพิ่มเติมมาตรา ๙/๑)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดของคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)
- (๕) กำหนดให้นายทะเบียนสามารถสั่งให้แก้ไขคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (เพิ่มเติมมาตรา ๑๒/๑)
- (๖) กำหนดเหตุแห่งการคัดค้าน และลระยะเวลาการยื่นคำคัดค้านและการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้าน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)
- (๗) กำหนดให้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้รับความคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (เพิ่มเติมมาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๐/๒)
- (๘) แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)
- (๙) เพิ่มเติมนิยามการควบคุมตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (เพิ่มเติมมาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๔/๒ มาตรา ๒๔/๓ มาตรา ๒๔/๔ และมาตรา ๒๔/๕)
- (๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมขั้นตอนการสั่งให้ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้าปฏิบัติตามเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และระบบควบคุมตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)
- (๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยให้การระบุแหล่งที่มา หรือการนำเสนอสินค้าที่มีได้มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ไม่ว่าด้วยวิธีใดและการกระทำที่ขัดต่อแนวทางปฏิบัติที่สุจริตเป็นการละเมิดสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมถึงห้ามการใช้คำแปลสำหรับสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เฉพาะอย่าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ วรรคสาม)
- (๑๒) กำหนดโทษปรับเป็นพินัยแก่การใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยไม่ได้รับอนุญาต (เพิ่มเติมมาตรา ๓๘/๑)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานกว่า ๒๐ ปี และไม่เคยมีการแก้ไขปรับปรุง สภาพการณ์ของกฎหมายไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงส่งผลให้การคุ้มครอง การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และการบังคับใช้สิทธิในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่มีประสิทธิภาพมากเท่าที่ควร อันเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งจะช่วยยกระดับสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และเพิ่มรายได้ให้แก่ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้า จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร่าง)
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ป้องกันหรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์” ในมาตรา ๓ แห่ง
พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์” หมายความว่า ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่บ่งบอกว่าสินค้าที่เกิด
จากแหล่งภูมิศาสตร์ที่ระบุไว้เป็นสินค้าซึ่งมีคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะอื่น ๆ อันเป็นผลเชื่อมโยง
ในสาระสำคัญมาจากแหล่งภูมิศาสตร์ดังกล่าว”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้มีส่วนได้เสีย” “ผู้ผลิตสินค้า” และ “ผู้ประกอบการค้า”
ระหว่างบทนิยามคำว่า “ชื่อสามัญ” กับ “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้
ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖

“ผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า ผู้มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๗
ผู้ผลิตสินค้า ผู้ประกอบการค้า หรือผู้ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าตนมีประโยชน์เกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจาก
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น

“ผู้ผลิตสินค้า” หมายความว่า บุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคลที่ผลิตสินค้าสิ่งบ่งชี้
ทางภูมิศาสตร์ ไม่ว่าจะโดยการเกษตรกรรม การหัตถกรรม การอุตสาหกรรม รวมถึงการนำสินค้านั้นมาบรรจุ
หีบห่อ แปรรูป หรือกระทำด้วยวิธีการใด ๆ

“ผู้ประกอบการค้า” หมายความว่า ผู้จำหน่าย นำเข้าหรือส่งออกเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าสิ่งบ่งชี้
ทางภูมิศาสตร์ หรือผู้ที่ทำให้เกิดกิจกรรมในทางการค้าอื่น ๆ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ก) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖

“(ก) เป็นชื่อพันธุ์พืชหรือชื่อพันธุ์สัตว์ที่เป็นชื่อทั่วไปโดยไม่มีการระบุแหล่งภูมิศาสตร์ซึ่งทำให้สินค้ามีคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะอื่น ๆ อันเป็นผลเชื่อมโยงในสาระสำคัญมาจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้น”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖

“มาตรา ๙/๑ การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ คำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะต้องประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียงหรือคุณลักษณะอื่นของสินค้า แหล่งภูมิศาสตร์ ระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และรายละเอียดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖

“มาตรา ๑๒/๑ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีลักษณะอันขึ้นทะเบียนได้ แต่คำขอขึ้นทะเบียนยังไม่ถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๗ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนรายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าละทิ้งคำขอขึ้นทะเบียน ทั้งนี้ นายทะเบียนอาจขยายกำหนดเวลาดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด การละทิ้งคำขอขึ้นทะเบียนตามวรรคสอง ไม่ตัดสิทธิผู้ขอขึ้นทะเบียนที่จะยื่นคำขอขึ้นทะเบียนนั้นใหม่”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๑๕ ผู้มีส่วนได้เสียอาจยื่นคำคัดค้านการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนต่อนายทะเบียนได้ โดยแสดงเหตุแห่งการคัดค้านอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) คำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๐
- (๒) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีลักษณะเป็นชื่อสามัญของสินค้าตามมาตรา ๕ (๑)
- (๓) คำแปลของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนมีลักษณะเป็นชื่อสามัญของสินค้าตามมาตรา ๕ (๑)

(๔) เหตุคัดค้านอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำคัดค้านให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนยื่นคำโต้แย้งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาคำโต้แย้งดังกล่าวให้ผู้คัดค้าน ในกรณีที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนไม่ยื่นคำโต้แย้งให้ถือว่าผู้ขอขึ้นทะเบียนละทิ้งคำขอ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖

“หมวด ๒/๑
ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

มาตรา ๒๐/๑ ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มีดังต่อไปนี้

(๑) ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย สำหรับใช้แสดงกับสินค้าที่ได้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

(๒) ตราสัญลักษณ์ส่งเสริมการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ สำหรับใช้แสดงกับสินค้าที่มีสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นส่วนประกอบ

ลักษณะของตราสัญลักษณ์ การใช้ตราสัญลักษณ์ และการแสดงตราสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐/๒ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๒๐/๑ เว้นแต่เป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา

การขออนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๙ และการเปลี่ยนแปลงนั้นทำให้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ บุคคลใดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้คณะกรรมการมีคำสั่งเพิกถอนทะเบียนได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๙ และการเปลี่ยนแปลงนั้นทำให้รายการเกี่ยวกับแหล่งภูมิศาสตร์หรือรายการอื่นเปลี่ยนแปลงไปจากที่ลงไว้ในทะเบียน ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนได้

ให้นำความในมาตรา ๒๒ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่กรณีตามวรรคหนึ่งและวรรคสองโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๑ การควบคุมตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๔/๒ มาตรา ๒๔/๓ มาตรา ๒๔/๔ และมาตรา ๒๔/๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๖

“หมวด ๓/๑
การควบคุมตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

มาตรา ๒๔/๑ เมื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้า ต้องควบคุมการผลิตและคุณภาพสินค้าของตนเองให้เป็นไปตามคู่มือปฏิบัติงานและทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมทรัพย์สินทางปัญญา

มาตรา ๒๔/๒ ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้าจะขอรับการตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จากหน่วยงานที่อธิบดีประกาศกำหนดก็ได้ ทั้งนี้ ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้าที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมีสิทธิขออนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้

มาตรา ๒๔/๓ นอกจากกรณีตามมาตรา ๒๔/๒ ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้าอาจขอรับการตรวจสอบและรับรองคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จากหน่วยรับรองอื่นที่ได้รับการรับรองระบบงานแล้วก็ได้

มาตรา ๒๔/๔ การควบคุมการผลิตและคุณภาพสินค้าตามมาตรา ๒๔/๑ การตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๒๔/๒ หรือการตรวจสอบและรับรองคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๒๔/๓ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อได้มีการตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๒๔/๒ หรือตรวจสอบและรับรองคุณภาพสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๒๔/๓ แล้วแต่กรณี ให้ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้า รายงานผลการตรวจสอบคุณภาพ หรือผลการตรวจสอบและรับรองคุณภาพต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญา ตามวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๔/๕ เมื่อมีการขึ้นทะเบียนสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียนมีอำนาจตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ คุณลักษณะของสินค้า ระบบการควบคุมตรวจสอบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และรายละเอียดอื่นตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๐

ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียนมีอำนาจ ดังนี้
(๑) สั่งให้ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้า มาชี้แจง ให้ถ้อยคำ หรือจัดส่งเอกสารหลักฐาน หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้า ในระหว่างเวลาทำการของผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้านั้น เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) สุ่มตัวอย่างสินค้าจากผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้า หรือสั่งให้ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้าจัดส่งตัวอย่างของสินค้าที่ได้รับในปริมาณที่สมควรเพื่อตรวจสอบ

พนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้า
แก้ไขความบกพร่องหรือผิดพลาดที่ตรวจพบภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับคำสั่ง”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๒๕ ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยไม่ปฏิบัติตาม
ตามเงื่อนไขที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔/๑ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้บุคคลนั้นปฏิบัติตาม
ตามเงื่อนไขหรือคำสั่งโดยจะกำหนดเงื่อนไขและระยะเวลาเพิ่มเติมก็ได้ หากยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่มีเหตุ
อันสมควร นายทะเบียนอาจมีคำสั่งเป็นหนังสือระงับการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของบุคคลนั้น จนกว่าจะมี
การปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน

ผู้ถูกระงับการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามวรรคหนึ่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน
ต่อคณะกรรมการได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งระงับการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ การอุทธรณ์
ให้เป็นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้
ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ การกระทำดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นการกระทำโดยมิชอบ

(๑) การระบุแหล่งที่มาหรือการนำเสนอสินค้าไม่ว่าด้วยวิธีใดที่จะทำให้สาธารณชนสับสนหรือ
หลงผิดว่าสินค้าที่มีได้มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ที่ระบุในคำขอขึ้นทะเบียนเป็นสินค้าที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์
ดังกล่าว

(๒) การกระทำที่ขัดต่อแนวทางปฏิบัติในเชิงอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์ที่สุจริตต่อกันอันเป็น
การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำไม่ว่าด้วยวิธีใดในประการที่จะก่อให้เกิดความสับสน
หรือแสดงข้อความอันเป็นเท็จในทางการค้าเพื่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียชื่อเสียงต่อการประกอบ
กิจการ สินค้า หรือกิจการในทางอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมของผู้ประกอบการ หรือการระบุหรือแสดง
ข้อความในทางการค้า โดยประการที่ทำให้สาธารณชนเข้าใจผิดเกี่ยวกับประเภท กระบวนการผลิต
วัตถุดิบ ประสิทธิภาพ หรือคุณลักษณะอื่นของสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้
ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การใช้คำหรือการกระทำการใดที่แสดงให้ทราบถึงแหล่งภูมิศาสตร์อันแท้จริงของสินค้า
ตามวรรคสองให้รวมถึงการใช้คำแปลของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือการใช้คำว่า “ชนิด” “ประเภท” “แบบ”
หรือคำหรือสิ่งทำนองเดียวกันประกอบกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ใช้กับสินค้านั้น”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้
ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖

“มาตรา ๓๘/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐/๒ ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยไม่ได้
รับอนุญาต มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท”

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๘ ในกรณีคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนแล้ว หากนายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ก่อนพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวหรือที่เกี่ยวข้องกับคำขอดังกล่าว ทั้งหมดอยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ใช้บังคับ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด

ในกรณีคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนแล้ว หากนายทะเบียนยังมิได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับ คำขอนั้น และต่อมาได้มีคำสั่งขณะที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้การดำเนินการกับคำขอดังกล่าว หรือที่เกี่ยวข้องกับคำขอดังกล่าวทั้งหมด อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมสำหรับคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในบังคับ ของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด

มาตรา ๑๙ ให้นายทะเบียนมีอำนาจตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในการสั่งแก้ไขคำขอขึ้นทะเบียนซึ่งได้ยื่น ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ไม่ว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดไว้แล้วหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่นายทะเบียนอนุญาตให้ผู้ผลิตสินค้าหรือผู้ประกอบการค้ารายใด ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับอนุญาตจากกรมทรัพย์สินทางปัญญาแล้ว ให้ผู้ได้รับอนุญาตนั้นใช้ ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ต่อไปจนครบระยะเวลาการอนุญาต

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียนก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผล ใช้บังคับ ถ้าผู้ขอขึ้นทะเบียนมิได้ส่งเอกสารหลักฐานแสดงระบบการควบคุมตรวจสอบไว้ ให้ผู้ขอขึ้นทะเบียน ผู้ผลิตสินค้า หรือผู้ประกอบการค้า จัดส่งเอกสารหลักฐานแสดงระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพสิ่งบ่งชี้ ทางภูมิศาสตร์ให้กรมทรัพย์สินทางปัญญาภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๒๒ บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี